

FULL INFORMATIU

PARRÒQUIA
PARRÒQUIA
DELS SANTES
JUST I PASTOR

SANT JUST DESVERN A 21 DE FEBRER DE 2010. N° 8

LA CONSCIÈNCIA DE PECAT

Ben segur que en veure escrit el terme pecat, ha pogut provocar l'actitud de convencer's que no val la pena insistir en aquest tema perquè no forma part del tarannà d'avui, que respon a temps passats i més aviat "temps negres". Però, crec que si partim de l'experiència personal i revisem interiorment les nostres motivacions del viure com persones cristianes, potser ens adonarem que no es tracta tant, com suposem, de qüestions passades de moda o pròpies d'una moral i religiositat retrògrades.

Avui, podem constatar els resultats d'una vida viscuda enmig d'un mar de decisions que, pels cristians, no es poden considerar normals ni positius, si valorem que la vida ha de ser reflex del que es creu; i el que defensem amb la paraula ha de ser garantit pels fets.

Tots participem del ritme diari que comporta el moure's en societat i relacionats uns i altres. Tot el que fem té una repercussió en els que ens envolten. ¿Puc actuar com em sembli i sense tenir en compte els altres? ¿Sóc una persona dialogant, respectuosa, que sap escoltar, que està atenta als problemes dels altres, que treballar tant com pot per a compartir o solucionar problemes? ¿Sóc una persona solidària per anar en contra del tracte injust que pateixen d'altres? Davant la violència, la guerra... és fàcil que protesti sincerament, però ¿Vetllo perquè l'entorn en el que visc, hi hagi respecte, acceptació de la diversitat ideològica, cultural i religiosa, en tots els seus camps?...

I molts més d'altres aspectes, però: ¿Tot això és pecat?

Si el nostre viure no té referència en Déu Pare, en el seu Fill Jesús i en l'Esperit Sant, d'amor; i, per tant, convençuts que la vida ens l'ha regalada Déu i que la norma per actuar és la que ell també ens ha donat a conèixer en Jesús, com a millor manera de dignificar la nostra existència i poder viure en veritable joia, sentit, i plenitud, no podem parlar de pecat, sinó de simple compliment sense ètica ni moral, (que ja és molt).

És per això, que cal anar al fons de nostre esperit per descobrir el que hi ha de col·laboració en el mal o en el bé. És conèixer la motivació per la qual actuem d'una o altra manera. Els resultats no depenen de nosaltres, però l'amor que ha de fer actuar, sí. Davant de Déu ens adonarem que aquest amor no sempre és net (adonem-nos del mal que ens envolta) i que ens cal reconèixer que som pecadors, perquè les conseqüències de l'obrar humà ja veiem com té una basant negativa que cal esmenar amb una veritable conversió, en la mesura que depengui de nosaltres.

Ens cal demanar perdó perquè tots, d'una o altra manera, col·laborem en el mal del món. I tots, davant del Déu i Pare nostre, no podem més que constatar la nostra condició pecadora en la manca de motivació amorosa en l'actuar. Això ens demana la veritable conversió i la gràcia de Déu mateix.

Mn. Joaquim Rius

EL EVANGELIO DE HOY : Lc 4, 1 – 13

A este tema de las tentaciones le hemos dado muchas vueltas a lo largo de nuestra historia cristiana. Generalmente se ha puesto la imagen de un demonio tentador, que asumía las formas de todo lo que puede resultar apetecible en este mundo. Y todo eso bueno de este mundo se presentaba como rechazable. Era fuente de tentación porque lo que tenía que hacer el cristiano era centrarse en penar por sus pecados, en hacer penitencia, en rechazar la tentación. La consecuencia, no deseada, de una espiritualidad de este tipo era que la persona se entraba básicamente en sí mismo, en su propio ombligo, en sus pecados, en sus penitencias.

Pero lo cierto es que Jesús de ninguna manera nos llama a centrarnos en nosotros mismos. Más bien lo que hace es descentrarnos para abrirnos a la relación. El Reino es relación de filiación y de fraternidad. El Reino es justicia y amor. El

Reino es encuentro y manos abiertas. El Reino es caminar juntos y no dejar que nadie se quede atrás. El Reino es mirar este mundo como es en realidad –como lo ve Dios, que es su Creador– y no como lo vemos nosotros desde nuestra perspectiva miope e individualista.

¿Qué es eso de convertirse?

Estamos en Cuaresma y es tiempo de conversión, que significa cambiar de camino, transformarse, hacernos personas nuevas. Centrarse en el pasado no puede ser bueno. No hace más que perdernos en el laberinto de nuestros yoes, de nuestros errores, de nuestras equivocaciones, de nuestros pecados. De lo que se trata es de levantarse y salir adelante. Convertirse es levantar la vista, mirar a Jesús y seguirle. Convertirse es ver la realidad tal como es, tal como la ve Jesús. La realidad son las cosas que nos rodean, las personas con las que nos ha tocado vivir, los acontecimientos que suceden a nuestro alrededor.

Convertirse es renunciar al poder que abusa de los demás y que destruye la fraternidad. Convertirse es reconocer la realidad: no somos más que los demás, no somos mejores que los demás, estamos hermanados en nuestras muchas limitaciones. Pero también reconocer la realidad es darnos cuenta de que estamos hermanados en la misericordia y en la gracia de Dios que nos da siempre la posibilidad de volver a intentarlo. Porque él cree en nosotros y su poder nos recrea siempre para el bien. Dios es nuestra esperanza porque espera siempre en nosotros. Y su esperanza posibilita nuestro cambio. Pero esta conversión sólo es posible si le reconocemos a él como el único Señor,.

Sólo de Dios nos viene la salvación

Convertirse es conocernos a nosotros mismos y nuestras limitaciones. Convertirnos es saber que sólo de Dios podemos esperar la salvación y el Reino. Pero que en ningún caso lo podemos controlar ni manipular para ponerlo a nuestro servicio. Por más rosarios que recemos, por más sacrificios que hagamos, nunca lograremos que Dios sea un instrumento a nuestro servicio. No podemos llegar a creernos tan poderosos que convirtamos a Dios en uno de nuestros servidores. Dios es Dios y lo tenemos que respetar como es. Grande, libre, padre, amor, misericordia, ternura, justicia. El Dios de Jesús es, como el mismo Jesús, un Dios sorprendente que no hace siempre lo que nosotros creemos que debería hacer. Pero confiamos en él y estamos seguros de que, aunque a veces no lo entendamos, siempre actúa en nuestro favor y por nuestro bien.

Fernando Torres Pérez, cmf

■ INTENCIONS DE MISSA:

DISSABTE: 20	20h	
DIUMENGE: 21	11h 13h	Difunts Família Valls-Palou. Difumts Família Junquera-Ezquerria.
DILLUNS :22	20h.	
DIMARTS :23		Núria Gaig; Coloma Valls.
DIMECRES :24	20h.	Difunts Família Vila-Oliveras.
DIJOURS dia :25	20h	
DIVENDRES: 26	20h	Joan Pallejà Ventura (8è aniv.)
DISSABTE :27	20h	
DIUMENGE:28	11h 13h.	

REUNIONS:

- DIMARTS 23, **No es farà “VIDA CREIXENT”**.
- DISSABTE 27, a les 18'00h. grup de “Caminar i Compartir”

Aquest dilluns, dimarts i dimecres els preveres (que els sigui possible) de la diòcesi, estarem hostetjats al monestir de Montserrat, amb el nostre bisbe, en les jornades anuals de formació i espiritualitat. Mn.Àngel es responsabilitzarà dels serveis de la PARRÒQUIA.

SORTIDA ARXIPRESTAL

Anirem al santuari de Lourdes de La Nou (Al Bergadà) allà celebrarem l'eucaristia.

Després visitarem les mines de carbó de Cercs i els seus museus.

També dinarem tots junts

El preu tot inclòs és de 30€ per persona.

Per infants fins a 12 anys serà de 15€

Inscriuiu-vos al despatx parroquial amb l'efectiu.

Quaresma 2010

PARRÒQUIA DELS SANTS JUST I PASTOR

Apartat de Correus n 2. 08960 - SANT JUST DESVERN

Tel: 93 371 12 97. Fax: 93 473 68 14

E-Mail: justipastor@telefonica.net

www.santjust.org/parroquia

Web diòcesi de Sant Feliu: www.bisbatsantfeliu.org

Despatx parroquial: dimarts i dijous, de 18 a 20 h